

Čj.: USTR 44-2/2018

Praha, 8. února 2018

Počet listů: 11

Zápis z 2. jednání Rady Ústavu pro studium totalitních režimů

Datum a místo zasedání: 6. 2. 2018, 15.00 hod., ÚSTR

Rada Ústavu: Zdeněk Bárta, Jan Bureš, Karel Černý, Jiří Junek, Jiří Liška, Eduard Stehlík

Ústav pro studium totalitních režimů: Zdeněk Hazdra, Ondřej Matějka, Jaroslava Rákosníková, Michael Pelíšek

Archiv bezpečnostních složek: Světlana Ptáčnicková

Zápis vyhotovila: Jana Lišková

Program jednání:

- 1. Schválení programu**
- 2. Verifikace zápisu z 1. jednání**
- 3. Kontrola úkolů**
- 4. Informace o činnosti**
- 5. Výroční zpráva za rok 2017**
- 6. Státní závěrečný účet za rok 2017**
- 7. Různé**

Ad 1) Schválení programu

Předseda Rady Ústavu E. Stehlík zahájil v 15.04 hod. 2. jednání Rady ÚSTR v roce 2018 a představil program jednání.

Z. Hazdra požádal, zda by bod Různé nemohl být projednán v rámci neveřejného jednání, neboť souvisí s personáliemi a osobními údaji některých zaměstnanců.

Usnesení: Program byl schválen v navrženém znění s tím, že bod 7 programu – Různé bude projednán na neveřejné části jednání.

Hlasování: 6 pro (jednomyslně)

Ad 2) Verifikace zápisu z 1. jednání

E. Stehlík vyzval členy Rady Ústavu k vyjádření připomínek k zápisu z 1. jednání a požádal na straně 7 o doplnění Spolku pro zpracování odkazu československého odboje. Další připomínky nebyly vzneseny.

Usnesení: Rada Ústavu schvaluje zápis z 1. jednání Rady ÚSTR v roce 2018 se zpracováním připomínky E. Stehlíka.

Hlasování: 6 pro (jednomyslně)

Ad 3) Kontrola úkolů

Radě Ústavu byl předložen přehled zadaných úkolů a jejich plnění:

➤ **Zajistit novým členům Rady ÚSTR vizitky**

E. Stehlík konstatoval splnění tohoto úkolu.

➤ **Předat členům Rady seznam čísel a emailových adres na všechny členy Rady ÚSTR a představitele vedení obou institucí**

E. Stehlík konstatoval splnění tohoto úkolu.

➤ **Předložit podrobné informace o stavu rekonstrukce**

Z. Hazdra sdělil, že rekonstrukce sídelní budovy všechny hodně zaměstnává. Velkou pozornost jí věnuje především O. Matějka ve spolupráci s Odd. ekonomiky, M. Pelíškem a technickým dozorem stavby. Připomněl, že vedení ÚSTR bylo Radou požádáno, aby na dnešním jednání prezentovalo závěry z objednaných stanovisek a další předpokládaný vývoj. Na přelomu února a března by pak proběhl jakýsi kontrolní den se členy Rady Ústavu přímo na stavbě, kde by byla příležitost prohlédnout si vše zblízka.

O. Matějka připomněl, že v září 2017 došlo ke zvážení fasády. Tento úkon nebylo možné provést dříve, neboť při něm dochází k práci s azbestem. Průzkum ukázal, že fasáda je lehčí než dochovaný projekt avizuje. Budova tedy byla již během výstavby ošizená na materiálu. Nová fasáda plánovaná podle původní dokumentace proto vychází jako těžší a bylo třeba obstarat statický posudek, zda ji stávající nosná konstrukce budovy unese. Posudek byl zadán již v září, k jeho dokončení došlo v lednu 2018. Díky tomu se stavba již v této fázi zpozdila o 5 měsíců. Z posudku vyplývá, že stávající konstrukci bude třeba zpevnit, a to jednak kvůli fasádě, jednak protože zásahem do konstrukce bude nově nutné splnit aktuální normy (týká se zvýšení nosnosti podlah a odolnosti budovy vůči větru). Dosavadní zavětrovací ztužidla se ukázala jako neúčinná, bude proto třeba zpevnit nosné sloupy. Budova v Siwecově ulici byla původně plánovaná jako dočasná třípodlažní stavba. V současnosti má ale pater sedm, tudíž

spodní patra jsou výrazně přetížená. Kromě statického posudku byl rovněž vypracován posudek o stavu požární ochrany, neboť při zkoumání nosné konstrukce se ukázalo, že již z laického pohledu budova v podstatě nemá žádné zabezpečení, ačkoliv prošla řádnou kolaudací. Laický odhad odborný posudek potvrdil. Ukázalo se, že v případě požáru by do 7 minut shořely příčné nosníky a budova by se celá zhroutila. Současná norma u rekonstruovaných staveb vyžaduje 45 minut. Budova je tudíž v současnosti velmi nebezpečná. Z prezentovaných závěrů vyplývá několik možností: a) nedělat nic, neboť právně vzato se stav budovy nezhorší a je možné ji nadále používat; b) z hlediska racionálního pohledu a odpovědnosti za svěřený majetek a zdraví zaměstnanců situaci řešit. Z druhé možnosti, ke které se vedení Ústavu přiklání, vyplývají další kroky, které je třeba udělat, a návazné posudky, které je třeba obstarat. Je zcela evidentní, že rekonstrukce směřuje k vícepracem – zpevnění nosné konstrukce způsobí větší množství likvidovaného azbestu. Nicméně nabízenou cenu za tyto vícepráce nelze přijmout jen tak, je nutné sumu nejprve verifikovat. To lze obecně vzato dvěma způsoby. Prvním z nich je tržní nacenění. Budova je nicméně tak ojedinělá, že to lze učinit jen dílčím způsobem. Vedení se sice nyní snaží sehnat druhou nabídku na tento typ práce, úspěch však není jistý. Druhou možností je verifikace přes soudního znalce, který může posoudit tzv. přiměřenost. Soudní posudek v této věci byl již zadán. O. Matějka dále doplnil, že z provedeného statického posudku celkem podle očekávání vyplynulo, že v přízemních částech budovy není žádný problém se zatížením. V těchto částech tedy stavba pokračuje podle původního projektu, v ostatních částech je nutné počkat na výrok soudního znalce. Konkrétní detaily a jednotlivé varianty řešení, které vyplývají z problému s nízkou protipožární ochranou, by O. Matějka doporučil probrat až přímo při prohlídce stavby.

Z. Bárta připomněl, že projekt rekonstrukce si nechala vypracovat dřívější Rada ÚSTR a současné vedení jej pouze zdědilo. Otázal se proto, zda by nebylo ekonomičtější od rekonstrukce ustoupit a postavit zcela novou budovu.

O. Matějka vysvětlil, že by bylo třeba nově zahájit jednání s památkáři, kteří již v případě rekonstrukce vyžadovali změnu tak, aby vzhled budovy odpovídal okolí. Ustoupení od rekonstrukce je jedna z uvažovaných variant, nicméně je nutné ji nejprve řádně posoudit včetně všech dopadů. Dále upozornil, že projekt byl sice starý, nicméně současné vedení si samozřejmě nechalo zpracovat aktualizaci, jak v roce 2015, tak v roce 2016, kdy se částečně měnila pravidla veřejných zakázek. Závěrem sdělil, že otázka strhnutí stávající budovy je spíše teoretická.

E. Stehlík se otázal, jaký způsobem se změnil harmonogram stavby.

O. Matějka sdělil, že stavba se podle původního plánu měla přebírat na přelomu května a června. Nyní zdržení činí pět měsíců. Do konce roku tak lze stihnout výměnu fasády, pak je ale třeba zvážit doplnění požární ochrany. Konkrétní varianty by probral přímo na prohlídce.

E. Stehlík poukázal na otázku financování a vyjádřil obavu, aby Ústavu přidělené finanční prostředky nebyly do budoucna odejmuty.

O. Matějka vysvětlil, že ÚSTR je samostatnou rozpočtovou kapitolou, tudíž přidělené prostředky má přímo na svém účtu a není tak snadné je vzít. Co se vícepráci týče, je samozřejmě v kontaktu s náměstkem Pavelkem na Ministerstvu financí, s kterým se řeší, co a jak. Pro Ministerstvo financí není taková situace nějaké stavby evidentně výjimečná.

E. Stehlík souhlasil, že z laického hlediska jsou náklady na rekonstrukci podstatně vyšší, než se předpokládalo. Osobně by se proto přikláněl k variantě novostavby.

O. Matějka upozornil, že u výměny fasády a zpevnění budovy by se vedení Ústavu chtělo vejít do vícepráci umožněných zákonem o veřejných zakázkách. Protipožární zabezpečení je však již nad rámec původního projektu. Znovu zopakoval, že konkrétní varianty řešení by rád probral separátně na uzavřeném jednání, neboť se jedná i o rozhodnutí strategie vyjednávání s dodavatelem.

Z. Bárta se otázel, z jakého důvodu má náměstek na starosti rekonstrukci, když by dle jeho soudu měl mít jinou náplň práce.

O. Matějka vysvětlil, že je rolí náměstka, aby řešil ty nejdůležitější úkoly, kterými se instituce zrovna zabývá.

Z. Hazdra připomněl, že v podkladech k rozpočtu je jasně patrné, že většina finančních prostředků (100 mil. Kč) byla přidělena v roce 2017 a nyní se převádí do rozpočtu na rok 2018. Pro rok 2018 získal ÚSTR navíc dorovnání avizované částky na rekonstrukci dle výsledku výběrového řízení, což byla původní dohoda s Ministerstvem financí. Dále sdělil, že, s vědomím všech rizik, je přesvědčen o reálnosti dokončení výměny opláštění do konce tohoto roku. Návazné kroky nicméně mohou stavbu protáhnout do roku 2019.

O. Matějka souhlasil, že protažení projektu do roku 2019 je již nyní jisté.

J. Liška se otázel, zda nehrozí, že dojde k napadnutí výsledku výběrového řízení, pokud náklady na vícepráce překročí určitou míru. Dále se zeptal, zda by nestálo za úvahu přijmout investičního technika, neboť je dle jeho soudu dost riskantní nemít k dispozici někoho s odbornou odpovědností.

O. Matějka vysvětlil, že byl pověřen pouze koordinací, na odborné bázi samozřejmě spolupracuje s externími experty. Vedení ÚSTR samozřejmě stavařině nerozumí, proto dělá manažerská rozhodnutí vždy na základě odborného podkladu. Možnost napadnutí výsledku výběrového řízení nelze vyloučit. Proto je ale řešena se soudním znalcem, který cenu víceprací buď schválí, nebo ne. Zákon umožňuje vícepráce až o objemu 50% původních výdajů.

J. Liška se rovněž zeptal, zda má Ústav k dispozici právníky.

O. Matějka sdělil, že ÚSTR samozřejmě právníky zaměstnává, nicméně v tomto případě se jedná o tak specifickou problematiku, že si vedení Ústavu nechává vypracovávat externí právní posudky od specialistů.

➤ **Předložit návrh rozpočtu na rok 2017 a 2018**

Z. Hazdra připomněl žádost J. Lišky z minulého jednání o předložení rozpočtu na rok 2017 a 2018 a sdělil, že podrobnější informace k roku 2017 jsou k dispozici v rovněž předloženém Státním závěrečném účtu. Do určené výše rozpočtu se samozřejmě výrazně promítly prostředky na rekonstrukci. Konkrétně by doporučil rozebrat v bodě 6 programu.

Ad 4) Informace o činnosti

E. Stehlík upozornil, že projednání předložených informací o činnosti za 4. čtvrtletí roku 2017 by se zbytečně dublovalo s diskuzí nad Výroční zprávou, a proto navrhl spojit tuto problematiku s bodem 5 programu.

Hlasování: 6 pro (jednomyslně)

Ad 5) Výroční zpráva za rok 2017

J. Liška navrhl vrátit se k dokumentu až příště, neboť se jedná o velmi rozsáhlý text.

E. Stehlík doporučil některé věci probrat již nyní, aby bylo možné je do příště do textu zapracovat. Upozornil dále, že ve Výroční zprávě se prolínají některé věci, které členové Rady získali v lednových podkladech, jednotlivé informace spolu však nekorespondují.

Zároveň v této souvislosti upozornil na jeden z komentářů v přehledu výstupů jednotlivých zaměstnanců, který obviňoval členy Rady z překročení zákonem stanovených povinností. Zdůraznil, že Rada ÚSTR zodpovídá za činnost instituce jako celku a má proto právo vyžádat si příslušné informace.

O. Matějka vysvětlil, že badatelé lednové podklady sepsali na jeho pokyn. Ačkoliv O. Matějka s osobním názorem tohoto badatele nesouhlasí, rozhodl se jej necenzurovat, neboť podklady měly být koncipovány jako osobní zpráva o výsledcích.

E. Stehlík upozornil, že členové Rady Ústavu jsou rozumní lidé, se kterými je možné se domluvit, a rozhodně nechťejí kohokoliv šikanovat. Označil dále za neuctivé, že předložený dokument obsahuje překlepy. Na straně 2 deklaruje ÚSTR 69 odborných pracovníků, přesto v lednových podkladech dostala Rada Ústavu pouze 44 dokumentů. Ačkoliv zaměstnanci Odd. vzdělávání podali zprávu společně, nemůže se E. Stehlík tohoto počtu dopočítat, požádal proto o předložení jmenovitého seznamu. Následně se otázal, jakým způsobem jsou nyní na Ústavu řešeny RIVové body. Porovnal si totiž předložené výkazy o činnosti a RIV a někteří badatelé nemají registrované žádné výstupy, i když by mohli. Jsou i případy, kdy jeden výstup je uveden za dvě instituce.

O. Matějka upozornil, že Word od určité velikosti souboru již neukazuje gramatickou korekci, což mohlo zapříčinit přehlédnutí některých překlepů. Chyby budou ale samozřejmě opraveny.

E. Stehlík reagoval poznámkou, že rozsah zprávy je opravdu hrozný – například příloha o služebních cestách má 50 stran. Chápe nicméně, že to bylo v minulosti vyžadováno.

Z. Hazdra požádal, zda by nemohl Výroční zprávu nejprve uvést. Vysvětlil, že text prošel rámcovou kontrolou na sekretariátu, nicméně finální verze samozřejmě ještě projede odbornou jazykovou korekturou a grafickým zpracováním. Zpráva vychází z dříve dohodnuté struktury, je možné se však domluvit, co vyřadit. Dokument je koncipován tak, aby v textové části postihla Výroční zpráva základní přehled o činnosti v duchu tří hlavních pilířů, tedy odborné, vzdělávací a popularizační činnosti, včetně zdůraznění úspěchů, dále se věnuje agendě dle zákona č. 262/2011 Sb., digitalizaci a ekonomice. Z hlavních cca 40 stran lze získat základní přehled. Druhou rovinou jsou rozsáhlé přílohy. Idea vznikla s cílem maximální transparentnosti, aby bylo jasně deklarováno, že za textem jsou konkrétní čísla, která je možné doložit. Je však věcí dohody, co do přílohy dát a co ne.

E. Stehlík se dodatečně omluvil, že Z. Hazdrovi neudělil na začátku bodu slovo.

O. Matějka se vrátil k původní otázce stran RIVových bodů. ÚSTR je na seznamu výzkumných institucí teprve od roku 2014. Z toho vyplývá povinnost vykazovat výsledky. RIV byl poprvé zadáván v provizorních podmínkách v roce 2014. Skutečný systém byl nastaven až v roce 2016. V roce 2014 se vše zadávalo ručně a předávalo Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. V roce 2015 vkládali výsledky kolegové do počítače, který byl umístěn v knihovně, sami. Proces se však ukázal jako zbytečně komplikovaný a neefektivní. V roce 2016 bylo vyplnění údajů k RIVu k dispozici již jako součást interní aplikace EMIL. Badatelé, kteří zaznamenávají výsledky své práce jako podklad pro čtvrtletní hodnocení, mají u každého záznamu možnost zatrhnout, že se jedná i o výstup pro RIV. V prvním roce překlápěla pracovnice knihovny takto získané údaje do systému RIV ručně, nyní již vše funguje automatizovaně a knihovnice vše jen kontroluje.

E. Stehlík se ujistil, že tedy záleží na každém člověku, zda se článek v databázi objeví.

O. Matějka předpoklad potvrdil a vysvětlil, že každý zaměstnanec je k tomu motivován počtem získaných bodů. Vykazování má nicméně značné zpoždění, neboť na počátku roku 2018 byly teprve zveřejněny výsledky za rok 2015 zadávané počátkem roku 2016. Objasnil dále, že pokud se pokusíte srovnat výsledky uváděné ve Výroční zprávě za rok 2017 s údaji v databázi, která je aktuální k lednu 2016, údaje samozřejmě nemohou korespondovat. Výstupy za rok 2017 se budou do RIVu zadávat až nyní. Dále sdělil, že výstup může být uveden za dvě instituce například v případě dvojího autorství.

E. Stehlík upozornil, že vycházel z lednových podkladů, kde badatelé uváděly výstupy za poslední tři roky.

O. Matějka dále vysvětlil, že to, zda ÚSTR bude mít vůbec nárok na prostředky plynoucí z RIVu, je teprve předmětem jednání, neboť instituce již nyní dostává finance na výzkum v rámci běžného rozpočtu. Zájem o RIVové body nicméně souvisí i s možností získávat grantové prostředky.

E. Stehlík přešel ke kapitole týkající se Vědecké rady a upozornil, že zápis z posledního jednání dosud není na webových stránkách.

K. Černý poznamenal, že na žádném z posledních jednání nebyla Vědecká rada usnášeníschopná.

E. Stehlík upozornil, že pokud není Vědecká rada usnášeníschopná, neměla by nic projednávat či schvalovat. Dal ke zvážení, zda neuskutečnit její obměnu za někoho, kdo se bude jednání pravidelně účastnit.

Z. Hazdra přislíbil, že tuto věc prověří. Zároveň vysvětlil, že ti, kteří se jednání nemohli osobně zúčastnit, často zaslali své připomínky emailem. Dále připomněl, že členové Vědecké rady jsou rovněž využíváni jako oponenti interních projektů.

E. Stehlík upozornil, že v takovém případě je nutné vše uvést v zápise z jednání či přímo připojit emailovou komunikaci. Usnášeníschopnost Vědecké rady je nicméně nutné řešit.

O. Matějka vysvětlil, že Vědecká rada je poradním orgánem a činnost jednotlivých členů mimo jednání je pro vedení Ústavu stejně důležitá jako jejich fyzická účast. Členové Vědecké rady totiž fungují i v rámci projektového řízení. Na každý nový projekt se pořizují dva odborné posudky, z čehož jeden je vždy od některého člena Vědecké rady, schvalovaných projektů jsou desítky. Členové rovněž pomáhali s přípravou obou koncepcí.

E. Stehlík navrhl, aby byla tato činnost explicitně uvedena v Jednacím řádu Vědecké rady.

J. Liška rovněž upozornil, že jednání Vědecké rady by mělo být i po formální stránce v pořádku, jinak jsou závěry zpochybnitelné.

E. Stehlík přešel k sekci publikací. Ve Výroční zprávě je deklarováno 32 publikací, z čehož dvě tvoří Akce Sever, 17 z nich nicméně nenašel na webových stránkách. Upozornil rovněž, že v dokumentu chybí jednoznačná citační norma, ISBN, počty stránek. I princip řazení monografií je nepochopitelný. Navrhoval by klasické řazení dle autora.

O. Matějka vysvětlil, že je běžnou praxí počítat do roku 2017 i publikace, které vyjdou do března 2018. Na ÚSTR byla tato praxe běžná od samého počátku. Navíc je konec března akceptovanou hranicí ze strany Národní knihovny. Zároveň je možné se domluvit na změně této praxe a do Výroční zprávy uvádět pouze ty publikace, které v daném roce fyzicky vyjdou z tiskárny.

J. Liška se otázal, zda by se publikace v takovém případě vykazovala za rok 2018 opětovně.

O. Matějka doplnil, že publikace se vykazuje pouze jedenkrát a to dle vrocení.

J. Bureš souhlasil, že se jedná o běžnou praxi, a vykazování by tudíž řešil dle vrocení a ISBN.

E. Stehlík upozornil, že Výroční zpráva musí být do konce března odevzdána Senátu PČR. Tento termín by proto považoval za závazný. Vše uvedené ve Výroční zprávě by mělo vyjít do konce března.

J. Junek se otázal, jak je tento postup řešen účetně. Tedy, zda jsou výdaje hrazeny z rozpočtu na rok 2017 či 2018.

J. Bureš vysvětlil, že pokud není publikace financována z grantových prostředků, je jedno, ve kterém roce jsou náklady zohledněny.

O. Matějka sdělil, že velkou část publikací vydává ÚSTR samostatně. Náklady na tisk jsou tak sice placeny z rozpočtu na rok 2018, jedná se ale jen o část nákladů na vznik publikace.

J. Bureš souhlasil, že publikace má být deklarována dle roku vročení.

J. Junek poznamenal, že tento stav je účetně nepřehledný.

Z. Hazdra zdůraznil, že se nejedná o nic nestandardního. Všechny texty byly odevzdány nejpozději v roce 2017, pouze zpracování se přehouplo do letoška. Do března je tento postup obecně tolerován.

J. Bureš doplnil, že praxe koresponduje i s termínem pro vkládání dat do databáze RIV.

J. Junek se znovu podivil nad způsobem účtování, kdy by se případné kontrole předkládaly výdaje z roku 2018 za něco, co bylo uskutečněno v roce 2017.

J. Bureš vysvětlil, že pokud by byla publikace financována z grantu, bylo by nutné zaplatit výdaje na základě smlouvy předem, aby v účetnictví seděl rok, ale v situaci, kdy má instituce standardní rozpočet na publikační činnost, je skutečně jedno, v kterém roce se co zaplatí.

O. Matějka doplnil, že v případě koedicií je situace složitější. Praxe s vročením do konce března je nicméně běžná napříč akademickými pracovišti. Ústav je dokonce v jejím dodržování na rozdíl od jiných pracovišť až rigidní (viz vročení sborníků).

E. Stehlík se vrátil k deklarovanému počtu publikací a prošel je bod po bodu, zda je již na jednání dostal k dispozici či nikoliv. Závěrem konstatoval, že 14 publikací stále chybí.

Stran rozdělení Akce Sever na dvě publikace O. Matějka vysvětlil, že edice má dokonce 3 ISBN (1. díl, 2. díl, krabice). Je běžnou praxí počítat dva svazky jako dvě publikace, když mají každá své ISBN.

E. Stehlík zdůraznil, že co se nestihne do března, musí být z Výroční zprávy odstraněno.

J. Junek byl překvapen obsáhlostí Výroční zprávy a nutností ověřovat, zda deklarované skutečně existuje.

O. Matějka upozornil, že deklarovaný počet se do konce března vždy stihl.

Z. Bárta rovněž souhlasil, že počet v prvním návrhu Výroční zprávy není závazek. Co se nestihne, se před finální verzí vyhodí.

E. Stehlík překvapil vysoký rozdíl v počtu publikací. Doporučil intenzivnější kontrolu a brutálnější tresty, aby byly texty odevzdávány včas – historici mají na Ústavu jistotu zaměstnání, mají možnost zpracovávat zajímavá témata a měli by si toho vážit.

J. Liška podotkl, že je dle jeho soudu rozumnější Výroční zprávu spíše doplňovat, než mazat, co se nestihne.

Z. Hazdra upozornil, že vedení Ústavu ve Výroční zprávě v dobré vůli uvedlo ty tituly, které je naplánováno do konce března vydat. Všechny texty jsou již odevzdány, otázkou pouze je, zda se ve všech případech stihne tisk. Někdy je to věcí dohody s koedičními partnery, kterou nelze zcela ovlivnit. Zdůraznil, že nikdo nemá v úmyslu ani Radě ÚSTR, ani Senátu PČR dávat údaje, které neodpovídají realitě.

E. Stehlík konstatoval, že k pracovní verzi mělo být zasláno i příslušné vysvětlení, aby členové Rady Ústavu nemuseli zbytečně některé části zkoumat. Trvá ale na striktním dodržování citační normy. Stran kapitoly o jednotlivých projektech dal E. Stehlík ke zvážení, zda probírat jednotlivé připomínky již nyní.

Z. Bárta doporučil projednat vše hned, aby vedení ÚSTR mělo šanci připomínky do příště zapracovat.

E. Stehlík upozornil, že v sekci Publikační činnost zaměstnanců jsou opět vykazovány věci, které nebyly vydány.

O. Matějka poukázal, že tabulka obsahuje vedle vydaných publikací také rukopisy, které badatelé odevzdali, a nereflektuje, co již fakticky vyšlo. Podklad vychází z informací o činnosti. Smyslem je, aby bylo vidět, co který zaměstnanec skutečně za daný rok udělal. Vydání textu již často ovlivnit nemůže.

E. Stehlík v této souvislosti doporučil změnit název přílohy a oddělit odevzdané rukopisy od publikovaných. Dále E. Stehlík požádal o lepší specifikaci projektu Nové sakrální stavby.

O. Matějka vysvětlil, že ve Výroční zprávě je jen stručná anotace, projekt je samozřejmě mnohem podrobnější.

E. Stehlík by doplnil zejména časový rámec do názvu projektu. Upozornil dále, že u publikací je přes deset publikací z mimoprojektové činnosti, a otázal se, zda by podíl neměl být vyšší. A zda by neměla být na historiky vyvíjen větší tlak.

O. Matějka vysvětlil, že položka „mimo projekty“ spolu se strukturou zprávy vznikla ve spolupráci s dřívější Radou ÚSTR, samozřejmě je možné dokument nově definovat. Kvitoval s povděkem, že jej předseda Rady Ústavu vyzval k větší tvrdosti, byl za přílišnou tvrdost totiž občas kritizován. Mimoprojektová činnost je častá například u konferencí, které nejsou primárně projektovou činností. Pojem se vyskytuje i u publikací, které jsou řešeny již léta, tudíž před projektovým řízením, nicméně Ústav má snahu dotáhnout, co jde.

Z. Bárta se otázal na projekt *Dokumentace popravených z politických důvodů (1948–1989)* s tím, že dle jeho znalostí byla poslední politicky motivovaná poprava v roce 1960.

O. Matějka sdělil, že se jedná o rozsáhlý projekt, který běží takřka od počátku Ústavu. Z počátku byl koncipován jako slovník, postupem času se změnil na soubor případových studií. Snad se ho letos již podaří dokončit. V současnosti se zapracovávají připomínky recenzentů. Co se týče seznamu, v 90. letech vznikl na ÚDV seznam popravených z politických důvodů, nejedná se však o zcela objektivní podklad. Přípravovaná publikace obsahuje i případy nad rámec tohoto „tradičního“ seznamu, které se jeví jako sporné. Čtenář si tak může udělat vlastní úsudek. ÚSTR k tématu zorganizoval několik interních diskusí, kde byla koncepce publikace diskutována, nakonec bylo rozhodnuto zařadit všechny studie spolu s komentářem o oprávněnosti zařazení té které. Jedná se o jeden z vnitřně nejprodiskutovanějších projektů.

E. Stehlík připomněl, že se uvažovalo o biogramech na webu.

O. Matějka objasnil, že biogramy na webu k dispozici byly, nicméně ve chvíli, kdy byla publikace zaslána do recenzního řízení, došlo k jejich stažení, aby nebyly veřejně dostupné texty, o nichž už víme, že je třeba je předělávat. Zároveň byl na webu uveden kontakt na M. Doležalovou, která případným zájemcům biogram vždy s příslušným komentářem poskytne.

E. Stehlík se otázal, jak je možné, že u projektu *StB a Stasi* byla za čtyři roky vytvořena jen jedna studie.

O. Matějka vysvětlil, že kolega, který na projektu pracuje, má na ÚSTR jen 0,2 úvazku, čemuž výsledky odpovídají. Zároveň se dlouho čekalo na doručení archiválií z BStU z Berlína. Řešitel T. Vilímek rovněž spolu s P. Dvořáčkem dozoruje mladé kolegy z *Dějin StB III*. Případná zpoždění jsou řešena v běžném režimu sankcemi.

E. Stehlík se zeptal i na další dlouhodobé projekty, například projekt *Československá justice v letech 1948–1989 a její role při trestněprávní perzekuci odpůrců režimu*, který také pamatuje ještě ze svého působení.

O. Matějka upozornil, že se jedná již o jiný projekt, než který zmiňuje, tento začal až v roce 2014. Slovník prokurátorů, který má zjevně na mysli, již čeká na poslední externí studii a jinak je připraven. Hotová je databáze. Ovšem její zveřejnění bylo ze strany NA pozastaveno kvůli GDPR, neboť bude nutné upravit, co zákon nadále umožní zveřejnit a co již ne.

E. Stehlík podotkl, že P. Mallota pracuje jak na projektu *Dokumentace popravených z politických důvodů*, tak na *Protikomunistických letácích a tiskovinách*.

O. Matějka sdělil, že se jedná o interní dohodu. P. Mallota se má soustředit především na popravené a vedle toho smí udělat jednu studii ročně k letákům.

E. Stehlík se otázal, jak se vyvíjí projekt *Zánik agrární strany*.

O. Matějka připomněl, že hlavní prioritou řešitele je dokončení slovníku funkcionářů KSČ. Text je v redakci, zapracovávají se recenze, brzy by měl jít ke zlomu. Jedná se opět o jeden z projektů, který původně začal jiný řešitel. P. Anev jej měl dlouho na starosti sám na 0,5 úvazku, ač má slovník přes 340 hesel. Proto mu byl v roce 2015 přiřazen kolega M. Bílý,

aby se práce na slovníku pohnula a vůbec se někdy dokončila, což se daří. Dějiny agrární strany jsou tak od začátku na vedlejší koleji, než bude slovník dokončen.

E. Stehlík se dále zeptal na projekt P. Kreisingera *Představitelé nacistického aparátu*.

O. Matějka vysvětlil, že P. Kreisinger odešel z Ústavu během léta 2017 na vlastní žádost, jeho projekt tudíž zůstal nedokončen. Od počátku byl projekt vyhodnocen jako nejrizikovější – řešitel byl na projekt sám, navíc se nejednalo o jeho specializaci. Proto k sobě dostal staršího kolegu a také byla jeho dosavadní práce předána externím supervizorům. Ukázalo se však, že projekt není dobře proveden, proto dostal kolega Kreisinger podporu ze strany jiného našeho historika, zejména, aby mu sháněl dokumenty z německých archivů.

E. Stehlík se podivil, že takový projekt, jakým jsou *Převzetí, upevnění a proměny panství KSČ v českých zemích 1945–1956, regionální komparace*, dělají samí nováčci.

O. Matějka sdělil, že na projektu pracují tři badatelé. J. Šlouf, který již dříve vydal úspěšnou publikaci o protestech proti měnové reformě, M. Bílý, kterému vyšla rozsáhlá publikace o Varšavské smlouvě, a M. Lóži. Posledně jmenovaný je velmi talentovaným historikem, který obstál i na interním semináři. V tomto případě se velmi osvědčila týmová spolupráce, kolegové si rozdělili jednotlivé kraje a v každém kraji prozkoumali dva vybrané okresy. Rukopis závěrečného výstupu bude odevzdán v termínu. Vysvětlil dále, že mladí badatelé měli od počátku k ruce odborného mentora, s kterým absolvovali půlroční interní seminář, kde četli texty a diskutovali o tom, jak projekt uchopit. Jedná se o jeden z nejlepších projektů ÚSTR, který byl úspěšně prezentován na konferenci ASEEEES v USA a na posledním Sjezdu historiků v Olomouci.

E. Stehlík podotkl, že dle jeho názoru není nutné dávat do přílohy Výroční zprávy koncepce a pokud ano, dal by je jako přílohy č. 1 a 2. U přílohy č. 11 požádal o doplnění roku, kdy byly výstavy poprvé uvedeny. Následně se pozastavil nad přílohou č. 13, která popisuje výsledky projektu *Paměť národa*, a podotkl, že se jedná spíše o Výroční zprávu projektu, než o výstup ÚSTR.

O. Matějka vysvětlil, že podklad zpracoval kolega, který u nás pro *Paměť národa* pracuje.

J. Bureš doporučil zdůraznit, na čem přímo se ÚSTR podílel.

Z. Hazdra připomněl, že *Paměť národa* je vykazována jako společný projekt.

E. Stehlík vzpomněl, že dle jeho znalostí se ÚSTR podílí jedním zaměstnancem a dále na přípravě Cen Paměti národa a medailoncích, ostatní činnosti jsou ale hrazeny z jiných prostředků.

O. Matějka sdělil, že výše podpory se průběžně zvyšuje. Nechce se chlubit cizím peřím, nicméně očekával by, že zaměstnanec ÚSTR, který pracuje pro *Paměť národa*, bude vědět, co má uvést.

J. Bureš doporučil požádat M. Kroupu o stanovisko.

E. Stehlík dále doporučil najít menší formu pro tabulku zahraničních služebních cest. Následně pochválil přílohy ABS za přehlednou publikační činnost a lepší citační normu.

Z. Bárta doporučil citace z rozsudku v rámci zákona č. 106/1999 Sb. přesunout do přílohy. Členění zprávy se mu jinak velmi zamlouvá.

M. Pelíšek vysvětlil, že zákon č. 106/1999 Sb. vyloženě stanovuje, co má být ve Výroční zprávě uvedeno, nicméně není problém to přesunout to do příloh.

E. Stehlík se otázal, do kdy budou podklady z oblasti ekonomiky.

Z. Hazdra vysvětlil, že Výroční zpráva již ekonomiku obsahuje, pokud by však Rada ÚSTR chtěla něco doplnit, je to možné.

E. Stehlík se dále zeptal, kdy bude k dispozici textová část za ABS.

S. Ptáčnicková přislíbila text zaslat od pondělí za týden.

E. Stehlík avizoval, že by se nad Výroční zprávou rád sešel v dřívějším termínu, požádal proto, aby opravená verze byla zaslána, co nejdříve.

O. Matějka přislíbil zaslat opravenou verzi do 13. 2. 2018.

E. Stehlík požádal o pozorné čtení, aby se zpráva již obešla bez překlepů.

J. Liška doporučil zvážit zkrácení úvodního textu.

Ad 6) Státní závěrečný účet za rok 2017

Z. Hazdra uvedl, že podklad vznikl na Odd. ekonomiky po celý leden, a to v součinnosti s Ministerstvem financí. Dokument reflektuje hospodaření celé kapitoly za rok 2017. Rada Ústavu má podklad schvalovat. Poté, co dojde k definitivnímu odsouhlasení s Ministerstvem financí, jde Státní závěrečný účet do Vlády ČR. Nakonec vše schvaluje Poslanecká sněmovna. Struktura dokumentu je každý rok stejná a odpovídá zvyklostem Ministerstva financí. Celá kapitola 355 hospodařila v loňském roce s 290 mil. Kč – po změnách (nespotřebované výdaje a valorizace mezd) s 326 mil. Kč, z čehož ÚSTR měl k dispozici 207 mil. Kč a ABS 82 mil. Kč. Prostředky byly využívány s maximální snahou o efektivitu, tak aby se naplnily zákonem stanovené agendy. Položka na platy byla vyčerpána na 100%, ostatní běžné výdaje na 86%. Z investičních položek bude většina výdajů na rekonstrukci převedena až do letošního roku.

J. Liška se otázal, zda je dokument průběžně konzultován s Ministerstvem financí.

J. Rákosníková přitakala s tím, že harmonogram prací je nastaven následujícím způsobem: do 28. 2. je nutno Ministerstvu financí zaslat návrh SZÚ, po kontrole ze strany ministerstva je třeba definitivní verzi připravit do 15. 3. K tvorbě výsledného dokumentu se vztahují další tabulky a komentáře, které se průběžně doplňují. S Ministerstvem financí je J. Rákosníková v neustálém kontaktu.

E. Stehlík se otázal, zda mělo Ministerstvo financí v minulosti nějaké připomínky.

J. Rákosníková upozornila, že dokument připravuje poprvé.

O. Matějka doplnil, že připomínky byly vždy jen dílčí. Podstatné je, že účetní rok byl vždy v pořádku a v řádném termínu uzavřen.

Z. Hazdra vysvětlil, že pokud by nedošlo k řádnému uzavření účetnictví, nemohl by v minulosti dokument projít následným schvalováním v Poslanecké sněmovně bez problémů.

J. Rákosníková osvětlila, že již zítra má s Ministerstvem financí domluven termín na předběžnou kontrolu, neboť v letošním roce se podařilo podklady připravit rychleji než kdy dřív, což tuto předběžnou kontrolu umožňuje.

J. Junek se otázal, co tvoří položku 5041 – odměny za duševní vlastnictví ve výši 2,5 mil. Kč.

O. Matějka vysvětlil, že se jedná typově o honoráře za texty od externistů, licenční práva na fotografie, právní posudky apod.

E. Stehlík požádal o předložení přehledu, kolik se utratilo za který typ výdaje v rámci této položky.

J. Junek se podivil, že ochranné pomůcky a oděvy jsou účtovány odděleně.

J. Rákosníková sdělila, že je na účetní, jakou položku zvolí. Konkrétně tyto využívá ABS.

S. Ptáčnicková doplnila, že v repozitářích je chladno, tudíž zaměstnanci mají nárok na mikiny, roušky či rukavice.

J. Junek se otázal na položku 6123 – dopravní prostředky.

J. Rákosníková vysvětlila, že si ÚSTR šetří na nové auto. Z tohoto důvodu nebylo dosud z položky čerpáno.

O. Matějka doplnil, že auta jsou vyměňována ve chvíli, kdy je vůz starší deseti let. Auta se hojně využívají (historici jezdí do archivů, výstavy rozvážíme sami apod.), nicméně nákup auta bude možná nutné odložit a prostředky využít na výdaje spojené s rekonstrukcí.

J. Rákosníková dodala, že nespotebované nároky z minulého roku se po schválení Ministerstvem financí převádí do rozpočtu na letošní rok. V takovém případě bychom si tyto prostředky převedli do kapitálových výdajů, abychom přispěli na navazující vícepráce.

Ministerstvo financí tento záměr předběžně schválilo a kvitovalo s povděkem, že se prostředky využijí na zhodnocení nemovitosti.

/V 17.42 vyhlásil E. Stehlík přestávku/

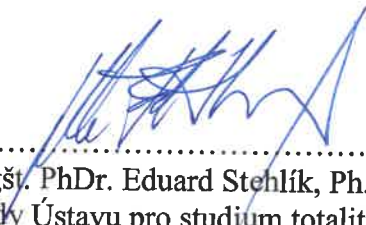
E. Stehlík ukončil v 17.54 hod. přestávku a připomněl, že Rada ÚSTR musí podklady pro SZÚ výslovně schválit. Omluvil se, že dokument nestihl podrobně prostudovat, pokud však jsou na schválení vázány další kroky, dal by o dokumentu hlasovat.

J. Rákosníková upozornila, že zítra bude Ministerstvu financí posílat pouze pracovní verzi, nikoliv finální schválený dokument.

E. Stehlík tedy navrhl odložit schválení na příští jednání a požádal o zaslání aktualizovaného dokumentu, pokud by po konzultaci s Ministerstvem financí došlo k závažným změnám.

Vzhledem k tomu, že již nikdo další neměl podnět do diskuze, ukončil E. Stehlík v 17.56 hod. veřejnou část jednání.

Další jednání Rady Ústavu se uskuteční dne 22. 2. 2018 v 15.00 hod. v budově ÚSTR v Hadovka Office Park, Evropská 2590/33c.

.....
plk. gšj. PhDr. Eduard Stehlík, Ph.D., MBA
předseda Rady Ústavu pro studium totalitních režimů